

Сабва да отиде въ Солунъ при митрополита а
 той понеже му вѣше искрененъ прѣатель принуди
 го и го посвати въ Архимандрита и съ честь го
 испроводи какъ-то го и прѣа. Братъ му Стефанъ
 самодържецъ като прѣа примо-то и свато-то
 мѣро възрадвася и благодарн Бога за все, пра-
 ти и даръ много на минастѣра. По врѣмѣ дѣла-
 волъ-а кой-то ненавиди добро-то, възариса братъ
 му въаканъ на забвѣсть и повдигна брань великъ
 до кръвопролитіе, а Христолюбивый Стефанъ отъ
 кого помощь ще ищи? при кого ще привѣгни?
 пилъ на прѣподовнаго Сабвѣж съ жалость ду-
 маше: О многолюбезне отче и брате сватый!
 послушай гласа на мой-а плачь и приклонилъ на
 мое-то въздышаніе, Бога ради принеси мощы-тѣ
 на отца нашего Сѹмеона, и да сторите милость
 за насъ, защо наша-та зема съ ускъврни съ
 беззаконїа-та и наши-тѣ брази потъпкахъ ны
 въ плѣнь; съ вашъ-тѣж молитвѣж отъ Бога ми-
 лость чрезъ насъ просѣж. Тогази прѣподовный
 като прочете посланїе-то урани му съ сердце-то
 за брата му и ураненъ повѣче за отечество-то и,
 смыслн и заповѣдь-тѣж на прѣподовнаго отца
 своего Сѹмеона, възложи упованїе на Бога и съ
 помолн съ съзъ да го настави на добро. Посла
 прѣа съвѣтъ отъ прота и отъ игумена съ братї-